

Dosarul nr. 3ra-148/23
2-20157280-01-3ra-01022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, G. Dașchevici, G. Mîra)

Î N C H E I E R E

24 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului depus de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Procopciuc împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea răspunsului, obligarea eliberării copiilor actelor, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc și menținută hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 14 decembrie 2020, Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea răspunsului, obligarea eliberării copiilor actelor, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că în luna februarie 2020, Centrul Național Anticorupție a anunțat concurs pentru ocuparea funcției vacante de ofițer superior de investigații al Direcției teritoriale Centru.

În urma concursului petrecut în perioada lunilor martie - iulie 2020, Centrul Național Anticorupție a publicat pe site-ul www.cna.md prin care câștigător al concursului pentru ocuparea funcției menționate mai sus este candidatul Radu Procopciuc, însă, în scris despre acest fapt nu a fost informat.

A menționat că la 3 august 2020, a fost informat telefonic că testul poligrafic este negativ și poate servi temei pentru refuzul în angajarea la serviciu în funcția pentru care a concurat și a devenit câștigător.

În aceeași zi, dânsul, a depus o cerere la Centrul Național Anticorupție, prin care a solicitat să fie supus testului poligrafic în mod repetat, însă pînă în prezent nu a recepționat niciun răspuns.

A explicat că la 3 noiembrie 2020, a încheiat contractul de asistență juridică cu avocatul Angela Procopciuc, care a solicitat Centrului Național Anticorupție, eliberarea tuturor copiilor actelor care au stat la baza soluției finale la organizarea concursului, inclusiv testele scrise, poligrafice, avizele consultative ale organelor corespunzătoare necesare pentru angajarea în funcția pentru care a concurat, în special avizul SIS și alte avize.

La 18 noiembrie 2020, avocatul Angela Procopciuc a recepționat actele solicitate, cu excepția avizelor SIS și avizului de verificare al subdiviziunii securitate internă CNA și a făcut cunoștință cu dosarul personal de concurs, cu excepția celor pe care directorul Centrului Național Anticorupție, le consideraseră secrete.

A remarcat că prin răspunsul nr. 08/7261 din 16 noiembrie 2020, recepționat de avocatul Angela Procopciuc, Centrul Național Anticorupție a invocat că avizele solicitate constituie informație secretă, în temeiul pct. 86 din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1176 din 22 decembrie 2010, la care apărarea și petiționarul nu au acces.

A considerat că răspunsul Centrului Național Anticorupție nr. 08/7261 din 16 noiembrie 2020 este unul ilegal.

Prin cererea prealabilă din 25 noiembrie 2020, reprezentantul său, avocatul Angela Procopciuc, a solicitat anularea răspunsului directorului Centrului Național Anticorupție nr. 08/7261 din 16 noiembrie 2020 în partea respingerii cererii privind furnizarea informației, eliberarea copiilor avizului SIS și avizului de verificare al subdiviziunii securitate internă CNA emise în privința lui Radu Procopciuc în perioada concursului privind ocuparea funcției vacante de ofițer superior de investigații Direcției teritoriale Centru și asigurarea dreptului de a înscrie pe un purtător electronic, imprimate pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic- telefon mobil, scanner, xerox, copietor, ș.a. aparataj tehnic la sediul Centrului Național Anticorupție, ce reprezintă deținătorul și furnizorul de informații, emiterea ordinului (dispoziției) de angajare a lui Radu Procopciuc în funcția de ofițer superior de investigații Direcției teritoriale Centru.

A indicat că avizele organului securității interne ale Centrului Național Anticorupție le consideră negative și anume ele au servit temei de refuz în angajarea în serviciu în funcția pentru care a concursat.

Totodată, poziția pârâtului privind refuzul de a-l angaja în funcția pentru care a concursat și a devenit câștigător, sau neemiterea unei soluții de refuz, cât și neinformarea învingătorului de concurs despre soluția emisă, este neîntemeiată, iar Centrul Național Anticorupție în calitatea sa de angajator a fost obligat să emită ordinul de angajare la serviciu în baza hotărârii Comisiei de concurs din 2 iulie 2020, indicată în procesul verbal nr. 21.

A relevat că avizele consultative sunt doar o parte componentă a concursului la care a participat și nu pot să fie puse ca motiv principal în decizia finală, ce ar servi temei de refuz în angajare la serviciu în funcția pentru care a devenit câștigător.

Neeliberarea copiilor acestor avize îngreudește accesul lui la justiție, prevăzut de art. 6 CEDO, dreptul de a se apăra contra soluției Centrului Național Anticorupție, prin care i se refuză în angajare la serviciu, iar de aici, sunt încălcate și drepturile

fundamentale la muncă și un trai decent, prevăzute de art. 43 din Constituția Republicii Moldova.

A relevat că norma la care face trimitere pârâțul și anume prevederile pct. 86 din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1176 din 22 decembrie 2010, potrivit cărora accesul la secretul de stat este permis cu respectarea principiului necesității de a lucra cu informații atribuite la secret de stat numai cetățenilor care dețin autorizație de acces la secretul de stat, valabilă pentru gradul de secretizare a informațiilor necesare activității efectuate, este apreciată și aplicată eronat, ori această normă indică cine sunt subiecții care au dreptul la documente cu titlu de secret de stat, (care au autorizație), însă, nu indică că avizele consultative, menționate mai sus, constituie secret de stat.

A menționat că documentele (informațiile) ce constituie secret de stat sunt incluse în alte acte normative, decât cele indicate de pârât.

A indicat că potrivit art. 8 alin. (1) – (2) din Legea nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat, nu se atribuie la secret de stat și nu pot fi secretizate informațiile privind: a) faptele de încălcare a drepturilor și libertăților omului și ale cetățeanului; f) faptele de încălcare a legii de către autoritățile publice și persoanele cu funcții de răspundere din cadrul acestora; g) starea reală de lucruri în domeniul învățământului, culturii, comerțului, agriculturii și al ordinii de drept. Nu se atribuie la secret de stat și nu pot fi secretizate și alte informații conform legislației naționale și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Se interzice secretizarea informațiilor în cazul în care aceasta ar putea limita accesul la informațiile de interes public, s-ar putea răsfîrînge negativ asupra realizării programelor de stat și de ramură ale dezvoltării social-economice și culturale sau ar putea reține concurența dintre agenții economici.

A susținut că contrar cerințelor din art. 9 și 10 din prezenta lege, în scopul promovării unei politici de stat unice în domeniul atribuirii informațiilor la secret de stat, Guvernul aprobă Nomenclatorul informațiilor atribuite la secret de stat, în care sunt incluse și autoritățile publice cu împuterniciri de dispoziție asupra acestor informații.

Astfel, avizele solicitate de el și avocatul lui, nu se mențin în Nomenclatorul dat, ori, autorul scrisorii din 16 noiembrie 2020 nici nu indică că avizul (avizele) dat se regăsește în acest Nomenclator.

În opinia reclamantului, solicitarea de a i se furniza copia avizului (avizelor) este întemeiată, iar refuzul de a elibera aceste acte, este ilegal.

Cu referire la prevederile art. 7 și 8 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, a învederat că Centrul Național Anticorupție, prin refuzul său din 16 noiembrie 2020 a impus restricții, care nu corespund necesităților cazului și care nu sunt reglementate prin legea organică, ori, dreptul lui și a reprezentantului său de acces la informație ce ține de personalitatea lui, bunurile sale, familia sa, activitatea sa, alte aspecte ale competenței de securitate internă, pot menține datele lui cu caracter personal, care este în drept să le cunoască, nelezând drepturile altor persoane și care nu au fost indicate în răspunsul contestat.

A obiectat că contrar dispozițiilor art. 7, 13 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, Centrul Național Anticorupție nu i-a furnizat

copiile avizelor solicitate și i-a interzis să folosească telefonul pentru efectuarea fotocopiilor puse la dispoziția avocatului pentru studiere.

La fel, a considerat că pârâtul a încălcat dispozițiile art. 7 pct. 5 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, deoarece propriul act de refuz sau de angajare în funcția câștigată la concurs, adoptat în conformitate cu legea, urma a fi dat publicității, astfel încât participantul la concurs să fie informat privitor la faptul dacă a fost sau nu angajat în funcție, reieșind din faptul că a devenit câștigător al concursului la o funcție concretă.

Deși, în răspunsul Centrului Național Anticorupție se face trimitere doar la pct. 86 din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1176 din 22 decembrie 2010, ce reglementează doar punerea la dispoziție a informațiilor secrete persoanelor ce dispun de autorizație de acces la secretul de stat, Centrul Național Anticorupție nu a făcut trimitere la norma de drept prin care s-ar fi calificat documentul solicitat de avocat la informație ce constituie secret de stat.

A specificat că prevederile art. 7 pct. 5 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, obligă autoritatea publică Centrul Național Anticorupție să dea publicității propriile acte adoptate.

Pornind de la faptul că în urma concursului organizat de Centrul Național Anticorupție, în perioada lunilor februarie-iulie 2020 și devenirii câștigător al acestui concurs, a susținut că a avut tot dreptul să fie angajat în funcția pentru care a concursat, iar refuzul Centrului Național Anticorupție de a emite ordinul de angajare sau neemiterea acestui ordin încalcă drepturile sale garantate de art. 43 din Constituția Republicii Moldova.

A menționat că Centrul Național Anticorupție mai bine de 3 luni nu l-a informat despre faptul că dânsul a devenit câștigător și că este angajat (sau nu este) printr-un act semnat de conducerea Centrului Național Anticorupție, ci doar pe site-ul www.cna.md a fost publicată aceasta informație, însă careva refuz în angajare în funcția câștigată nu a fost nici publicat, nici expediat reclamantului.

Având în vedere dispozițiile art. 13 alin. (6) din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104 din 6 iunie 2002, potrivit cărora candidatul care a susținut concursul urmează să fie angajat în funcție numai după exprimarea în scris a acordului cu privire la: a) testarea integrității sale profesionale și monitorizarea stilului său de viață în conformitate cu prevederile art. 14 din prezenta lege; b) testarea periodică a menținerii aptitudinilor psihologice necesare exercitării atribuțiilor; c) testarea la detectorul comportamentului simulat (poligraf) în timpul efectuării controlului periodic sau selectiv al activității de serviciu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 269-XVI din 12 decembrie 2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf), a notat că și-a exprimat acest acord prin cererile sale scrise, inclusiv și prin cererea din 3 august 2020 privind acordul la testarea poligraf.

Totodată, cu referire la prevederile art. 15 din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104 din 6 iunie 2002, a relatat că a fost chestionat sub stilul său de viață de subdiviziunea de securitate internă a Centrului Național Anticorupție, aviz pe care nu-l posedă și nici chestionarul, dar pretinde că această normă se referă la angajat și nu la participanții concursului la care se atribuie

reclamantul, ori, noțiunea de angajat al Centrului Național Anticorupție se atribuie la persoana care este angajat prin ordin, iar exigențele conduitei sale se stabilesc în Codul de conduită al angajatului Centrului, norme care nu se atribuie la reclamant (participant la concurs).

Pe de altă parte, a fost chestionat prin interpelarea informației despre familia sa, soție, copii, părinți, stilul de viață în localitatea băștinașă, stabilind nivelul de trai.

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 1104 din 6 iunie 2002, a susținut că toate avizele (testele) trecute de el sunt pozitive, iar temeuri de refuz în angajarea lui la serviciu nu au fost constatate.

A subliniat că oricare ar fi fost soluția de angajare, ori de refuz, Centrul Național Anticorupție urma să emită o soluție-decizie (dispoziție sau ordin) cu privire la rezultatele concursului și dreptul candidatului de a fi angajat în cadrul Centrului Național Anticorupție, astfel, încât candidatul să poată contesta actul administrativ emis.

Din cauza lipsei soluției de angajare sau de refuz în angajare, timp de 5 luni nu se află în câmpul muncii, nu are surse de existență, nu-și poate întreține familia - soția, copiii inapți de muncă, suportând frustrări psihice și prejudicii morale în legătură cu încălcarea drepturilor fundamentale privind inginerița în viața privată și de familie, prevăzute de art. 8 CEDO.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 167, 206, 208 Cod administrativ, Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, Legii nr. 158 din 14 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2019 privind aprobarea Regulamentului cu privire la ocuparea funcției publice prin concurs, Legii cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104 din 6 iunie 2002.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsului directorului Centrului Național Anticorupție nr. 08/7261 din 16 noiembrie 2020 în partea respingerii cererii de furnizare a informației, obligarea Centrului Național Anticorupție să elibereze reclamantului copiile avizului SIS și avizului de verificare al subdiviziunii interne a Centrului Național Anticorupție în privința lui Radu Procopciuc în perioada concursului privind ocuparea funcției vacante de ofițer superior de investigații al Direcției teritoriale Centru și asigurarea dreptului de a înscrie pe un purtător electronic, imprimate pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic-telefon mobil, scanner, xerox, copietor, ș.a. aparataj tehnic la sediul Centrului Național Anticorupție, ce reprezintă deținătorul și furnizorul de informații, obligarea Centrului Național Anticorupție de a emite actul administrativ (ordinului sau dispoziției) de angajare a lui Radu Procopciuc în funcția de ofițer superior de investigații al Direcției teritoriale Centru, la care a devenit câștigător al concursului petrecut de Centrul Național Anticorupție în perioada lunilor februarie-iulie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 21 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 Cod administrativ, Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc a depus cerere de apel, iar la data de 17 ianuarie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin decizia din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc și menținută hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru consolidarea soluției adoptate, cu referire la capătul de cerere privind obligarea eliberării copiilor de pe avizul SIS, precum și de pe avizul subdiviziunii securitate internă a Centrului Național Anticorupție, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că înscrisurile vizate cad sub incidența prevederilor Legii nr. 245-XVI din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat.

Totodată, au remarcat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Nomenclatorul informațiilor atribuite la secret de stat, a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411 din 25 mai 2010, care prevede categoriile de informații atribuite la secretul de stat și autoritățile administrației publice centrale și locale, alte persoane juridice de drept public și privat, investite să dispună, în limita competenței, de informația dată.

Iar prin ordinul Centrului Național Anticorupție nr. 47r din 11 august 2014, a fost aprobat Nomenclatorul departamental detaliat de informații care urmează a fi secretizate al Centrului Național Anticorupție, în care face parte Regulamentul cu privire la efectuarea controlului special în cadrul Centrului Național Anticorupție.

În acest sens, categoria informației solicitată de către Radu Procopciuc nu poate fi făcută publică și/sau prezentată unui petiționar în temeiul prevederilor privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, respectiv, autoritatea publică în mod justificat a concluzionat că furnizarea informației secrete către reclamant ar echivala cu divulgarea secretului de stat.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că pentru a avea acces la actele solicitate, Radu Procopciuc sau reprezentantul acestuia urmau a-și perfecta Autorizația de acces la secretul de stat.

Au notat instanțele de judecată ierarhic inferioare că prevederile art. 13 din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104 din 6 iunie 2002, instituie o condiție imperativă, necesară a fi întrunită pentru angajarea persoanei în cadrul Centrului Național Anticorupție și anume, controlul special.

Din materialele cauzei se atestă că Radu Procopciuc nu a trecut acest control, astfel nu întrunește condițiile pentru a fi angajat în cadrul Centrului Național Anticorupție, din care considerente a fost respinsă pretenția cu privire la obligarea Centrului Național Anticorupție de a emite un act administrativ prin care Procopciuc Radu să fie angajat în funcția de ofițer superior de investigații al Direcției teritoriale Centru.

În acest sens, au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că în speță reclamantul Radu Procopciuc nu a trecut controlul special, a solicitat să fie supus repetat testării, nu a contestat concluziile/acțiunile/actele reținute de autoritate în cadrul controlului special în detrimentul său, nu a depus diligența cuvenită pentru testarea sa repetată.

La 16 noiembrie 2022, Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 8 februarie 2023, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca neîntemeiate.

În susținerea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

A remarcat că au fost încălcate drepturile fundamentale ale reclamatului la un proces echitabil și contradictoriu, prin faptul că avocatul său nu a avut acces la unul din actele la care pârâtul a făcut referire că a stat la baza presupusului refuz de a fi angajat în funcție ca rezultat al concursului desfășurat și anume avizul securității interne a Centrului Național Anticorupție.

A indicat că nu au niciun suport probatoriu afirmațiile reprezentantului Centrului Național Anticorupție, precum că deși Avizul SIS a fost negativ, acesta nu a servit temei de refuz în angajarea reclamantului în funcția pentru care a concurat, indicând că pentru a fi angajat în funcție reclamantul urma să treacă careva control medical special.

Or, la depunerea pachetului de documente pentru petrecerea concursului în litigiu, Centrul Național Anticorupție nu a refuzat în primirea lor pe motiv că sunt incomplete, în acest sens se pretinde că toate actele solicitate au fost depuse în deplină măsură, iar dacă ceva lipsea urmau să solicite de la reclamant care anume act a fost necesar, fapt ce nu a fost executat.

La fel, urmează a fi apreciate critic și poziția pârâtului referitor la executarea necorespunzătoare a obligațiilor părții procesuale, ori, potrivit art.216, 223, 230 Cod administrativ, precum și prin încheierea din 22 decembrie 2020, Centrul Național Anticorupție a fost obligat să prezinte întreg dosarul administrativ privind obiectul litigios, în care se găsesc acte nu numai cu caracter secret, dar și alte acte de referință, fapt recunoscut de reprezentantul Centrului Național Anticorupție în ședința de judecată din 28 septembrie 2021.

A indicat că prima instanță a încălcat dreptul la un proces echitabil și contradictoriu, prevăzut de art. 6 CEDO, totodată a pus la baza hotărârii probe la cercetarea cărora părțile nu au avut acces în egală măsură.

A obiectat că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au avut temeiuri de drept, nici probe că informația solicitată constituie un secret de stat, ori, pârâtul nu a prezentat nici Nomenclatorul nici ordinul de referință prin care să se vadă că anume acest document care se referă la Radu Procopciuc este un secret de stat.

A menționat că concluzia instanțelor de judecată precum că reclamantul nu a trecut controlul special, a solicitat să fie supus repetat testării, nu a contestat concluziile/acțiunile/actele reținute de autoritate în cadrul controlului special în detrimentul său, nu a depus diligența cuvenită pentru testarea sa repetată, nu pot fi o scuză pentru autoritatea publică de a emite actul administrativ, ori, potrivit Legii privind contenciosul administrativ, dar și potrivit normelor Codului administrativ, autoritatea publică emite actul favorabil sau defavorabil pasibil de a fi contestat, ceea ce lipsește în speță.

La 10 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului Național Anticorupție copia recursului depus de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, însă acesta nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 18 octombrie 2022, decizia motivată fiind notificat recurentului la data de 27 ianuarie 2023, fapt ce se confirmă prin extrase din poșta electronică (f. d. 199). Astfel, recursul depus la 16 noiembrie 2022 și motivarea recursului prezentată la data de 8 februarie 2023, sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, în raport cu materialele cauzei, completul Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel,

motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Radu Procopciuc, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni